

for let ved at blive morsom paa min Bekostning, det maa han se at komme bort fra i Fremtiden.

Dernæst tillod det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds sig nogle Bemærkninger om det urimelige i Statsdrift og lagde derved for Dagen en ganske mærkelig Mangel paa Sans for, hvad det vil sige at staa i et godt Forhold til fagorganiserede Arbejdere. Det ærede Medlem talte, som om der vilde ske noget forfærdeligt i Danmark, hvis Fiskerbefolkningen kom til at bestaa af fagorganiserede Arbejdere, i Lighed med, hvad Tilfældet er i de andre Erhvervsvirksomheder. Det forbavsende mig at høre en saadan Udtalelse af en radikal Politiker, thi hvis jeg ikke tager meget fejl, er det radikale Parti ikke i enhver Henseende bange for at staa i et godt Forhold til fagorganiserede Arbejdere, de tager med Fornøjelse deres Stemmer, hvor der kan vindes en Smule ad den Vej, og jeg forstaar ikke, at Stemmerne skulde blive mindre værdifulde, hvis de kommer fra fagorganiserede Fiskere. Saa let kommer man ikke bort fra den Tanke, at Fiskerne bør organiseres under Statens Ledelse.

Akkurat lige saa løs var det ærede Medlems Argumentation, da han talte om de Bestemmelser, jeg for mit Vedkommende ønskede indført i Loven, naar det gjaldt om at drive et rationelt Fiskeri. Det ærede Medlem sagde, at jeg skulde have udtalt, at Garnene overhovedet ikke maatte staa ude om Natten, men kun om Dagen (*Alfred Christensen*: Det sagde De ogsaa!). Hvis det ærede Medlem havde sat sig lidt ind i, hvad jeg har sagt, vilde han se, at det er noget helt andet, jeg har sagt. Hvad jeg har sagt, er, at hvis man i Limfjorden udplanter Rødspætter, saa bør der paa det Sted, hvor disse Rødspætter er udplantede, for det første være en vis, ikke for kort Fredningstid efter Udplantningen, og dernæst bør man for det Stød træffe den Bestemmelse, at Garnene ikke maa staa ude om Natten, fordi Fiskene vitterlig ædes, naar Garnene staar ude om Natten. Naar man trækker dem op om Dagen, fanger man blandt en Del Rødspætter, som ikke er angrebne, en overordentlig stor Mængde, som er angrebne. Det er maaske efter det ærede Medlems Mening meget rationelt at sætte Garn ud og faa Fiskene til at gaa i Garnene og dø af det og derefter lade dem æde af Snegle; jeg foreslaar, at man om Natten lader Fisken gaa i Fred, hvor det er nødvendigt, og udsætter Garn om Da-

gen og trækker de friske og ubeskadigede Fisk op. Men derudfra, at jeg har brugt disse Udtalelser om Fiskeriet paa specielle Steder, at komme med en Udtalelse om, at man, hvis min Teori blev gennemført, maaske overhovedet ikke maa sætte Garn ud om Natten, men skal fiske om Dagen uden Hensyn til, om det giver noget som helst Udbytte, forekommer mig at være en Argumentationsform, som man har Ret til ikke at vente i dette høje Ting, ikke en Gang, naar ærede Medlemmer ønsker at være morsomme.

Men selve Statsdriften er vel begrundet baade for Ferskvands- og Saltvandsfiskeriets Vedkommende, og det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds kan være ganske sikker paa, at Fiskerbefolkningen i Danmark aldeles ikke er saa uimodtagelig for denne Tankegang, som han tror. Jeg har ogsaa før i mit Liv talt med Fiskere. Aar efter Aar har jeg talt med dem om dette Problem og forelagt dem dette Spørgsmaal, og det er ikke saa sjældent hændt, at de har sagt: Det forekommer os — det er ikke lige deres Ord —, at der er noget rigtigt i den Tankegang, at den hele Virksomhed skal drives paa langt Sigt, og at Staten, der har Raad til at vente, indretter det paa en saadan Maade, at man, ved at vente en passende Tid, faar langt mere Udbytte, end man kan faa ved den private Drift, vi hidtil har drevet. Sagen er, at det er slet ikke saaledes, som ærede Medlemmer her i Tinget har sagt under denne Forhandling, Opgaven ved Fiskeriet at fange saa mange Fisk som muligt. Det kommer rigtignok an paa, om disse Fisk er store eller smaa. Man kan fange, om det skal være, et ganske overordentlig stort Antal, men meget smaa Fisk, uden at Udbyttet af Fiskeriet virkelig bliver større. Hvad det kommer an paa, er at fange en stadig større og større Vægtmængde af nyttige Fisk, og det er det Problem, vi maa have Opmærksomheden henvendt paa, om det er det rationelle at opnaa dette paa den Vis, at vi stadig fanger flere og flere Individuer, eller om det er det rationelle at opnaa dette derved, at vi fanger færre Individuer, men Individuer, af hvilke hvert enkelt er saa meget større, at den samlede Vægtmængde bliver større og større. I saa Henseende er det min Opfattelse — og den, skal De se, skal Fiskerne nok forstaa —, at det er det virkelig rationelle, at vi paa en eller anden Maade sætter Fiskerbefolkningen i Stand til at vente med at tage Fisken, til den er blevet tilstrækkelig vægtig og der-